



QUINZENARI AUTONOMISTA

ANY I.

GRANOLLERS 27 MAIG DE 1905

NÚM. 8

La redacció no respón dels treballs firmats.

Los originals no 's retornan.

Redacció y Administració

PLASSA PERPINYÀ, 14

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre. 0'75 pta s.
Número solt 0'15 »

Essent nacionalista l' acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots el catalans moguts per las aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en materias relligiosas, políticas y socials.—(Declaració de la VII Assamblea de la Unió Catalanista.)

TRISTAS CONSECUENCIAS

No 's necessitan grans mérits pera ser ministre. No 's necessita ni un talent privilegiat, ni una cultura extraordinaria, ni tant sols una mitjana il·lustració, bastan las recomanacions y las altas influencias d' un *Don Antonio* ó *Don Francisco*, ó qualsevol altre personatge de la política espanyola pera enfilarse al bell cim de las cingleras de la governació del Estat. D' aquells temps felissos que vege- ren florir arréu grans talents y genis extraordinaris, ab prou féynas ne queda un debil recort que avuy s' evoca com un passat agradable, com lo vellet xacrós recorda ab plaher los anys tendres y riallers de sa juvenesa.

En mitj de la desfeta dels partits polítichs que turnaban en el poder, al rómprers l' equilibri estable, que durant anys feu la felicitat de la *gent d' ordre* y de las *classes neutras* especialment de las del *centre*, 's redressá fort y abassegador un centralisme odiós y tirànich, únich y monstruós abort d' aquella anarquia política. Y mentres aquest se va ensenyorint cada dia de las regions, vilas y comarcas devastantho tot com plaga de llagosta, assecant las fonts de vida y de riquesa pública y fent vessar llàgrimas de sang, mirém el quadro desolador y trist que ofereixen á la vista pública els partits que 's disputan la possessió del govern, del mando, de l' autoritat superms.

El partit *conservador* que 'n época d'

en Cánovas fou una forssa, actualment no es mes que una sombra dividida y subdividida en grupos y fraccions.

El partit *liberal* que era un bloc important y homogeni á las órdes d' en Sagasta, avuy no es res, per excés de quefes, lo qual vol dir que no 'n te cap. Escamots de tropas lliberals dispersas, sense esma, ni tacte, ni coheció, forman l' actual partit. Fins hi han esguerrats que aspiran á la *gefatura!*

El partit *republicá* de la *unión*, rompu- da y disgregada aquella famosa *Unión Republicana* que s' aguantava ab agullas, queda reduhit á un partit anticlerical en lo relligiós, absorbent y centralista en lo polítich, manat y conduit á Catalunya casi exclusivament per gent del *centre*, y sense forssa ni moral ni material pera conseguir el poder.

El partit *republicá federal*, veritablement federal no está tampoch ara com ara, en disposició de ser poder, pro evoluciona de manera que pot adquirir á no tardar una forssa considerable.

Y del partit *carlí*, que 'n dirém? El partit carlí no es ja un partit, sino una abstracció. De tradicionalisme guerrer y actiu va passar á tradicionalisme històrich y passiu, y d' aquest últim extrém s' ha convertit en pochos anys en un sencill idealisme, patrimoni excludiu d' uns quants aristócratas y part del clero, idealisme que no te finalitat práctica, ni encarnació possible.

L' antich puritanisme del partit carlí s' ha prostituhit de tal manera que avuy

pera obtenir una acta ó un lloch en la representació pública, no s' avergonyeix de fer de comparsa ridícol de lliberals y centralistas!

¡Tristas consecuencias! Tristas son efectivament las consecuencias d' aquet desordre polítich, lamentables els resultats d' un desgabell tan general en la marxa de la política espanyola.

Una de las primeras y mes funestas consecuencias, es la que dona lloch y ocasiona l' enlayrament de caps de fusta que passen á voltas á ocupar càrrechs d' *homes d' estat*, y quina diplomacia no arriba mes enllá de la que 's necessita pera desempenyar l' empleo de municipal ó cabo de burots. Subjectes ineptes, ignorants y egoístas sols deixan darrera 'l seu pas migrat y feble, rastres de ruinas, d' injusticias y de miserias.

Y mentres gran número de polítics dividits, fraccionats, esmaperduts, duhent per bandera 'l centralisme ab l' acompanyament dels pendons de la burocràcia, l' empleomania y 'l favoritisme, s' uneixen amistosament pera junts combatir al Nacionalisme, centas y mils familias 's veuen obligadas á buscar en llunyanas terras lo mos de pa que aqui no poden assolir.

¿Quin pervindre ens espera? ¿Hem de contemplar l' espectacle desconsolador d' un Estat que havia sigut fort, gran y poderós, com s' empobreix rápidamente, se despobla y s' aniquila mercés á la obcecació ó falta d' intel·ligencia dels uns, al egoisme y esprit dominador dels